

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovanensi I. V. D. Et Antecessoris Commentariis In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus VII. De Translatione Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

nem. Qui ampliorem discursum desiderat, legat Bellarum. Tomo I. Controvers. 3. lib. 5. cap. 2. verf. Sextum exemplum. & Baronium Tomo 9. & 10. Annal.

Centroversia autem est quæstio. An Rom. Pontifex possit Electores isto iure privare? Resp. Glossam penult. in c. 2. De re iudic. & Joannem Andream ibid. velle, hoc non esse licitum Pontifici, nisi in casum, quo eligere nolunt. Verius, posse auferre, & ad alios transferre, justa causa ita postulante, ut quia schismati, heretici, negligentes in eligendo, cum detinente & scandalo Ecclesiæ, populique Christiani. Nam ut ipse ad istos transfulvit illam facultatem à Græcis ex causa, quidni & auferet? cum ejus sit destruere, cuius instigatio: præcipue in privilegiis, ubi eorum est usus. Et occurrat ex d. Clem. un. & d. cap. 34. Adde Azor. d. lib. 10. cap. 3.

Porrò electus in Imperatorem non continuo adsumit Imperatoris nomen, sed designati, vel electi tantum; & olim Germanorum Rex datus, postea Romanorum Rex appellati coepit. Imperatoris nomen adsumit confirmatus à R. Pont. cui id esse iuris docet jus, & habet præxis, d. Clem. un. uti & reprobandi ex causa indignitatis, & stante paritate votorum ac discordia electorum, alterius electionem approban- di, ut tradit Glos. d. Clem. un. V. Regis.

TITULUS VII.

De Translatione Episcopi.

SUMMARIUM.

1. Translationes cur regulariter prohibita.
2. Solus Pontifex transfert Episcopos.
3. Vinculum matrimonii spiritualis est fortius carnali.
4. Pœna transiunctionum propria auctoritate ad aliam Ecclesiam.
5. Translatio facienda ad maiorem Ecclesiam.
6. An quis invitus possit transferri.

Translationes Episcoporum de Ecclesiis in Ecclesias regulatiter prohibita; cum ad transiendum ambitionis & avanitie occa-

sionem. can. Episc. VII. q. 1. & passim: tum quod matrimonium spirituale inter Prælatum & Ecclesiam initum non sit dissolvendum, sive ex parte Ecclesie, sive ex parte Prælati, etiam tantum confirmati, quia confirmatio matrimonium spirituale faciat ratum, c. 2. hoc tit.

Causa tamen facit easlicitas, can. Mutationes, can. Scias, can. Omnes, can. Sicut. VII. q. 1. utilitatis scil. aut necessitatis, accedente nibilis minus auctoritate Sanctæ Sedis. * Soli enim Rom. Pont. est auctoritas transferendi Episcopos, d. can. Sicut in fine c. 1. & 2. hoc tit. ubi quod dicit Innoc. * vinculum matrimonii spiritualis est fortius vinculo carnalis, non meretur reprehensionem, quasi secum pugaret Pont. ut quidam volunt in Sedem Apostolicam minus bene affecti, cum optimis illi sanctissimumque omnium iudicio habitus Pont. recte prætulerit vinculum spiritualis matrimonii quasi fortius carnali, quod hoc solvatur morte; ita ut non teneatur redire ad uxorem resuscitatam, secundum Apostolum Ad Roman. 7. & communem opinionem, de qua inf. tit. De secundis nupt. Præterea per ingressum & conversionem alterius, ut dicetur ad tit. De convers. conjugat. Spirituale vero non tollitur per mortem, propter impressum characterem; & per translationem non alias, quam auctoritate summi Pont. cui soli, uti jam dictum, est auctoritas transferendi Episcopos. Et hoc est, quod in d. c. 2. solum intendit disputare Pontifex. Inferiores transferendi auctoritas est priores Episcopos, cap. 4. inf. tit. 9. De renuntiis.

Episcopus propria auctoritate transiens ad aliam Ecclesiam, sua reliqua, nec ad suam redire, cuius mediocritatem despexit, nec in aliena, quam per avaritiam & improbam ambitionem concupivit, permanere permititur, cap. 3. hoc tit. can. Si quis: 92. VIII. q. 1. Sacerdos aut Diaconus propria auctoritate ad aliam Ecclesiam se transiens, nisi monitus revertatur, puniendus excommunicatione, can. Si quis: vero VII. q. 1.

Translatio autem si eam faciendam suadear utilitas, aut necessitas Ecclesiæ, facienda ad maiorem Ecclesiam, non etiam ad minorem, c. 1. de Cler. non resident. vel parem, quod hoc minus deceat, & nulla sub sit utilitas, quæ suadeat. c. 1. h. t. Dabbi-

Dubitatur. An invitus quis possit transferri? R. Ita videri. can. pen. Gulg. ix. q. 13. Quod facit obediens promissio, qua Rom. Pontificis se obstringunt Episcopi. Facit & textus in c. 6. inf. De etate & qual. prefec. ubi qui ad altiorum ordinem noluit ascendere, ita poscente Ecclesiæ utilitate, dicitur compellendus per bonorum amissioem, & beneficiorum subordinationem. Goffred. in Summa hic num. 4. & ibid. Hostien. num. 6. Loca contraria can. 1. & 2. Diff. 74. accipienda sunt in causa, quo non urget Ecclesiæ necessitas, vel de laico non ordinando invito. Abbas in c. Quaestum num. 6. i. f. De rer. permutat.

TITULUS VIII.

De auctoritate & usu pallii.

SUMMARIUM.

1. Pallium quid sit.
2. Qui eo utiuntur.
3. Est personale.
4. Archiepiscopus ante receptionem pallii quid possit.

Per consecrationem matrimonium spirituale consummatur, & per eam accedit Episcopis plena exequendi munera sua auctoritas: exceptis Archiepiscopis qui ea quae sunt ordinis, non exsequuntur ante pallii receptionem, ita ut ne quidem nomen Archiepiscopi antebi vindicent. cap. 3. hoc sit.

Describitur pallium esse ornamentum de corpore D. Petri sumptum, designans plenitudinem pastoralis officii; quod hic intelligitur *Auctoritatis* nomine. Dicitur sumptum de corpore D. Petri. 4. in fine sup. De elect. quia super altari, sub quo requiescit corpus D. Petri, benedicatur, & deinde accipitur ab eo, qui usus est. vel alio eius nomine. c. 4. & ibid. Gl. V. corpore sup. tit. 6. De elect. Forma verborum, quam tradit Glos. in c. 4. V. ad honorem hoc tit. ponitur, supra alia ornamenta, circa humeros. Mysticus ejus sensus est, ut, cum sit de velle re ovis, intelligant se ovium pastores; & quia ergo circumcinguntur circa humeros, ut circum-

spiciant, ne aliqua erret; errantem humeris ad caulam reportent, cruce Domini insignitam. Ut illud Apostolicum ante oculos habent, *Mibi mundus crucifixus est, & ego mundo.*

Gestat illud S. Pontif. x sua auctoritate, semper & ubique in Missarum solemnibus d. c. 4. quippe adsumptus in plenitudinem potestatis Ecclesiastice. Ab eo accipiunt quatuor Patriarchæ, Constantinopolitanus, [qui licet postremus Patriarchali dignitate sit insignitus, importunè tamen & non sine turpi ambitione (sepius a Pontificibus repressa, primum locum ioyas) Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus, c. Antiqua 23. inf. Deprivil. Utuntur & Archiepiscopi, qui illud accipiunt a Rom. Pontifice, aut a praedictis Patriarchis, si illis sint subditi, d. o. 23. Utuntu hi pallio, non semper & ubique, sed certis tantum & solemnibus diebus, de quibus Glos. i. d. c. 4 atque in Ecclesiis suæ provinciæ dumtaxat non etiam extra, etiam processionaliter procedant, nihil ad hoc faciente consuetudine, nisi speciali concessione, ut alibi utantur, indulsum sit, c. 3. hoc sit. Ratio est, quod tantum sine vocati in partem sollicitudinæ, sua scilicet provinciæ. Episcopis ordinariæ non debetur pallium: aliquibus ramen ex privilegio concessionem, ut patet ex c. pen. inf. De prescriptionib.

Est autem personale: ut alteri commoda- ri nequeat, c. 2. hoc sit. & ne quidem cum translatio Archiepiscopo transfat ad usum novæ Ecclesiæ: ut enim translatus acquirit novam jurisdictionem, ita & novam impetrare debet potestatem per novum pallium. Glossa fin. in c. 4. sup. sit. De postul. Prelat. Sepelitur etiam palium cum ipso Archiepiscopo defuncto, d. c. 2.

Si queras, An igitur ante pallii receptionem nihil licet Archiepiscopis? R. Ea, quæ sunt ordinis, non esse illis permisit, nec etiam omnia, quæ sunt jurisdictionis, graviora scilicet, uti est convocare Concilium, c. Quod sicut 18. s. præterea sup. De elect. Possunt ramanum aliqua, uti committente Episcopis, ut Suffraganeum suum consecrant, Ecclesiæ dedicent, alios ordinent,

c. Suffraganeus tit. sup. eod. tit. Hoc sicut hie s. quid sit pallium, & similia.

TITULI.